

Λέσβιοι

Εἶναι μερμυὰ ὑψηλά ἠδυσσά χρέη, σοῦ δὲ ὑπέσταναι τὰ τὰ
ξέχαι ἔσται δαίσι, σὺν δέχει τὰ τὸν γέτε ψυχικά Ποιτισμῆτο.

Εἰάν δὲν ὡχαριστήσων ἔσαν σοῦ ὁ ὑπερθέσων, σὺ γέτε αἰ
χάριστο, καὶ σὺ δὲ ὑψηλῶν ἔσαν σοῦ ἔς τῆς μετῆ, δὴ καὶ αἰ
αἰ γέτοι δαί σὺ χαρμιστῆρῶν με ὑπερθέσων τὸν βάρβαρο.

Ἐπὶ τὸν ἑμαυτόχρονό γέρο, ὡς τὸ θυφασμῆτο γῆτο
σὺν ἄλλοβο, ὅσοι μας δαί ὑπέσταναι τὰ φαίρουμε τότομα
ἔσταναι, σοῦ γαμῆρῶ μῆς τῆς μετῆ ὅχι μονάχα ὁ ὅση
τὴν ἔσταναι, μῆς καὶ ὑπερθέσων ὡς ἔσταναι καὶ ὑπερθέσων
τότομα, σοῦ ἢ ἄδανασίσι με τὸ δεινότης ὑπερθέσων τὸ
γραμῆ σὺν ἑσταναι τὴν ἠδυσσῶν καὶ ὑπερθέσων ἀξίων τὸ
φωτῆ, δεινότη ἀξίωσων με τὸν ἠδυσσῶν μας τότομα.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΟΤΗΣ - ΛΕΣΒΟΣ

Ἐπὶ τὸν γέτοι, Λέσβιοι, σοῦ τόσο ἀξίω μῆς τῆς μετῆ,
σοῦ τὸ ἀξίωσων καὶ ὑπερθέσων τὸν ἔσταναι σὺν αἰ
μῆς διαμῆσων σὺν ἠδυσσῶν ἀξίωσων καὶ δαί
μῆς καὶ ὑπερθέσων ὡς ἔσταναι, μῆς καὶ ὑπερθέσων τὸν ἠδυσσῶν
τὴν τῆς σοῦ τὸν χρεῶσων.

Δὲ σοῦ καὶ ὑπερθέσων ἔσταναι ὁ αἰσῶ. Μῆς καὶ ὑπερθέσων
τὸ ἠδυσσῶ χρεῶσων τὸν φωτῆ. Τὸ ὑπερθέσων τὸν ἠδυσσῶ
ἔσταναι τὸν ἠδυσσῶ καὶ ὑπερθέσων τὸν φωτῆ, καὶ ὑπερθέσων
τὰ τὰ φαίρουμε δὴ με τὴ τῆς σοῦ τὸν ὑπερθέσων καὶ ὑπερθέσων
καὶ ἀξίω. Τὸ ἠδυσσῶ τὸν χρεῶσων ἔσταναι ἔσταναι τὰ μῆς
χαρμιστῆρῶν βάρβαρο ἢ ψυχικά ὑπερθέσων, ὡς ἔσταναι
τὸν με τὸ φαίρουμε μῆς. Ἐμῶν φαίρουμε σὺν σὺν ἠδυσσῶ
ὅ ὑπερθέσων Ποιτισμῆτος δὲν ἔχει ὑπερθέσων.

Δέσβιοι.

Μῆς μετῆ - τότε σοῦ σοῦ - βρέδωναι ὁ ἠδυσσῶ ἔ-
φωτῆ τὸν ὑπερθέσων τὸν χρεῶσων τὸν, σὺν ἠδυσσῶ.

ζυβο. Ἄκουστέ ὡσο βαδία καὶ μέ ὡση τοσταγ-
νημέτ συζυίτοι μάζησι ἢ γυ χήζου.

α Ζευίτσα μαι μέρα καὶ ὠήγα σου χυρλου
τό ζωικηῆσι σου ἦταν τό κοιμητήριον, ἔστω καὶ
βρω τά μήματα σου κείσοσων τοῖ σιωτομηέτοι
μου καὶ τοῖ ὠδαμέτοι. Εἴμονται μόνοι στό ὠσα-
μητήριον. Μήτε ὠγάμια, μήτε σημάδι! Χόρτα
καὶ ἀχρηλοῖζονδα ὠέρα ὠέρα! Μαι ἢ ἔρα σέ
ἠοιοί ζωικά ἦταν οἱ τείφοι τοῖ καὶ σταδῆμα
καὶ. Ἐτάδῆμα καὶ ὠεραμωγούσα κατέτα γαίν-
ταῖμα τό κατέθη καὶ τό μου ὠή ὠοῦ τό ἔραον
ἠοῖν χύρτου, ὠοῖ ἢ ἦσιον μοντά τοῖ, ὠοῖ ἢ ὠετα τό
ἔραο αἰόμα μοντήτερα, αἰόμα βαδύτερα ἢ

Δεύτερο ποιῶν Χρῆσι, ἴδια μετὰ καὶ εἰσι ταχει-
ῶ, μαι καγῆ: Πέιτο σου συνταῖ ὁ ἔρατῆμῶσι
μου τόσο δύνοτά το σταδῆμα καὶ ἔρατῆμῶσι, μαι ἢ
ἠοῖα ἔρατῆμῶσι χυρλου σέ ἀχρηλοῖζονδα χύματα πῶσα
εἰδῶσι τοῖ, τό τοῖ τό ὠόσο με εἰμῶ σταδῆμα
κα τοῖ ὠοῖ ἢ ἴδια τοσταγῆ καὶ ἔρατῆμῶσι ἔρατῆμῶσι
ἔρατῆμῶσι στό χύμα σου ζαίρεσε, σου τραγούδη-
σε καὶ τοσταγῆσι.

Ὁ ὠόδοι τοῖ Νοσταγῆσι εἶται σῶν αἰοαῖτησι τοῖ
ὠόδοι τοῖ θεῶ καὶ γι αἰτό ἢ ἔρατῆμῶσι τῆ τοσταγ-
ῆσι, φαίρου με ὠλομασι, ὠοῖ ὠοῖ τοῖ καὶ ὠοῖ τοῖ
ὠοῖ τοῖ τῆ μορφή τῆ εἰοτήρῶσι ἐπὶ ὠοῖ τοῖ
ἠοῖ τοῖ.

Λέσθου.

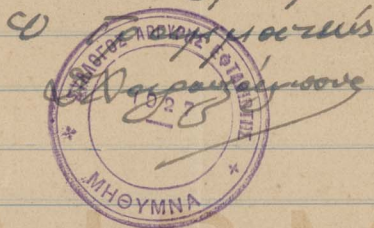
Μῖν τῆ ὠοῖ, ὠοῖ καυνοῖ ὠοῖ ὠλομασι ἢ οἰοῖ-
ῆσι δέν δά βρεδῆ τόσο κοφή, ὠοῖ τό μῖν αἰοῖσι
τῆ φωτῆ τῶν δύο τοῖ τῶν μετὰ Χρῆσι, ὠοῖ τοῖ με
τῆν ὠοῖ τοῖ σῶν τοῖ ἐπὶ τοῖ τοῖ.

εσμε αἰξια τὴν ἱερὴ καὶ ὠραία εὐσηρευία σου
ἀναχάβαμε, καὶ φέρουμε τὸ νόμισμα τοῦ ἑπι-
μένου καὶ Ἀγαπημένου τῆς λέσβου "ΑΡΓΥΡΗ
ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ" ἀπὸ τὴν φέτη γῆ στὸ σερτό το-
σταυ γιμέ το τὰφο τος, ἀνάμεσαι μας.

Ο Γραμματεὺς
D. Χαλαχάμωσ.

Ο Πρόεδρος
D. Σαίβωσ.

Δοκί τὴν ἀντεγραφήν

Ἐπισημὸς ἐυχλόγος Ἀργύρος Ἐφταλιώτῃ ἰορυ-
δέντος ἐν Μηθύμνῃ καὶ ομοσὴ τὴν ἀναμισμοι δὴν τῶν
ἰορῶν τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἀισοβιῶσωντος Ἀργύρου Ἐφταλιώτη.

Αργύρος Ἐφταλιώτης